

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 5 ເມສາ 2026 (4-5-2026)

ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ໃຫ້ຊີວິດ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະຄຣິດປ່ຽນແປງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຄຳສັບໃດທີ່ປ່ຽນແປງຊີວິດ ທີ່ເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນ?

ມີຄຳເວົ້າທີ່ປ່ຽນແປງທຸກຢ່າງ. ພວກມັນເຮັດໃຫ້ມຸມມອງທຸກໆຊ່ວງເວລາທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນໜ້ານີ້ແລະປ່ຽນທິດທາງທຸກຢ່າງທີ່ຈະມາເຖິງ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, "ດຽວນີ້ຂ້ອຍຂໍປະກາດພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜົວເມັງກັນ." ຊາງເຕັກນິກ ອໍທຣາຊາວ ultrasound ເວົ້າວ່າ, "ຫົວໃຈເຕັ້ນຢູ່ນັ້ນ!" ຜູ້ພິພາກສາເວົ້າວ່າ, "ບໍ່ມີຄວາມຜິດ." ທ່ານໝໍເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ມີມະເຮັງ." ດ້ວຍຄຳເວົ້າງ່າຍໆພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຄຳ, ໂລກກໍປ່ຽນໄປໃນຄາວນັ້ນ. ມີຄວາມຫວັງບ່ອນທີ່ມີຄວາມສິ້ນຫວັງ. ມີຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນໃໝ່ບ່ອນທີ່ເບິ່ງຄືວ່າໂລກກຳລັງຈະສິ້ນສຸດລົງ. ຕາຕະລາງໄດ້ປ່ຽນໄປ, ບົດສລຸບໄດ້ປ່ຽນໄປ. ມັນເປັນມື້ໃໝ່. ເຊົ້າວັນອາທິດມື້ນຶ່ງສອງພັນປີກ່ອນ, ຜູ້ຍິງສາມຄົນທີ່ຍ້ານກົວໄດ້ຍິນປໂຍກນຶ່ງທີ່ບໍ່ພຽງແຕ່ປ່ຽນແປງທຸກຢ່າງສຳລັບພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ; ມັນໄດ້ປ່ຽນແປງທຸກຢ່າງສຳລັບທຸກຄົນ. ຂ່າວດີນີ້ຈະໂຄ່ນລົ້ມອານາຈັກຕ່າງໆ. ມັນຈະແຕ້ມແຜນທີ່ຄືນໃໝ່. ມັນຈະປ່ຽນແປງວິທີທີ່ພວກເຮົາໝາຍເວລາເອງ. ມັນຈະປ່ຽນແປງນິລັນດອນ. ມັນເປັນປໂຍກທີ່ໃຫ້ຊີວິດ, ປ່ຽນແປງແບບຢ່າງ, ແລະປ່ຽນແປງໂລກທີ່ສຸດທີ່ເຄີຍເວົ້າມາ. ມັນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງອ່ານພາກນີ້ໃນມື້ນີ້. ປໂຍກນີ້ແມ່ນຫຍັງ? **ພຣະອົງເປັນຄົນມາແລ້ວ.**

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ມາຣະໂກ 16:1-6

1. ເມື່ອວັນສະບາໂຕລ່ວງໄປແລ້ວມາຣິອາໄທມັກດາລາ ມາຣິອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ ແລະນາງຊາໂລເມ ໄດ້ຊື້ເຄື່ອງຫອມເພື່ອຈະເອົາໄປທົດສົງພຣະສົບຂອງພຣະອົງ. 2. ເວລາຮຸ່ງເຮົາໃນວັນຕົ້ນສັບດາ ພໍຕາເວັນອອກເຂົາກໍມາເຖິງອຸບໂມງ. 3. ແລະເຂົາເວົ້າກັນຢູ່ວ່າ, "ໃຜໜ້າຈະກຶ່ງກ້ອນທິນອອກຈາກປາກອຸບໂມງໃຫ້ເຮົາ". 4. ເມື່ອເຂົາເບິ່ງກໍເຫັນວ່າກ້ອນທິນນັ້ນກຶ່ງອອກແລ້ວ (ເພາະເປັນທິນກ້ອນໃຫຍ່ເຕັມທີ). 5. ເມື່ອເຂົາໄປໃນອຸບໂມງແລ້ວ ເຂົາໄດ້ເຫັນຄົນໜຸ່ມຄົນນຶ່ງນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວານຸ່ງເສື້ອຍາວສີຂາວພວກຍິງນັ້ນກໍສະທ້ານຕົກໃຈ. 6. ຝ່າຍຄົນໜຸ່ມນັ້ນໄດ້ບອກເຂົາວ່າ, "ຢ່າຕົກໃຈເພາະ ພວກນາງມາຊອກຫາພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຮັດ ຜູ້ຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນພຣະອົງຊົງຖືກບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາແລ້ວ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້ ນີ້ແຫຼະ, ບ່ອນທີ່ເຂົາໄດ້ວາງພຣະສົບຂອງພຣະອົງໄວ້."

ເຖິງແມ່ນວ່າຂ່າວປະເສີດຂອງມາຣະໂກເອງຈະບໍ່ລະບຸຊື່, ແຕ່ມັນໄດ້ຮັບການຍອມຮັບໃນຄຣິສຕະຈັກຕົ້ນໆວ່າ ໂຢຮັນມາຣະໂກ, ພີ່ນ້ອງຂອງບາຣະນາບາ (ໂກໂລຊາຍ 4:10) ເປັນຜູ້ຂຽນ. ເນື່ອງຈາກລາວບໍ່ແມ່ນສາວິກຄົນນຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູ, ນັກວິຊາການພຣະຄຳພີເຊື່ອວ່າອັດສາວິກເປໂຕອາດຈະເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຫຼັກຂອງລາວ, ຍ້ອນວ່າທັງສອງໄດ້ພັດທະນາສາຍພົວພັນທີ່ໃກ້ຊິດໃນກຸງໂຣມກ່ອນການປະຫານຊີວິດຂອງເປໂຕປະມານປີ ຄ.ສ. 64 ຫຼື 65 (1 ເປໂຕ 5:13). ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າມາຣະໂກຖືກຂຽນບໍ່ເກີນສີ່ສິບຫຼືຫ້າສິບປີຫຼັງຈາກເຫດການທີ່ມັນໄດ້ອະທິບາຍ. ດ້ວຍຕົວມັນເອງນີ້ແມ່ນຫຼັກຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງວ່າການສິ້ນພຣະຊົນ, ການຝັງສົບ, ແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນຂໍ້ເທັດຈິງທາງປວັດສາດ. ແຕ່ນັ້ນເປັນພຽງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຫຼັກຖານທີ່ຂ່າວປະເສີດຂອງ ມາຣະໂກມີໃຫ້.

ສັງເກດວ່າບົດທີ 16 ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ “ມາຣີອາ ມັກດາຣາ, ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ, ແລະນາງຊາໂລເມ” ນຳເອົາເຄື່ອງເທດມາທີ່ອຸບໂມງ, ໂດຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຈີມພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ. ເຊັ່ນດຽວກັບນັກຂ່າວທີ່ດີ, ມາຣະໂກໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາໂດຍຊື່, ໂດຍເພີ່ມລາຍລະອຽດອີກອັນນຶ່ງທີ່ສາມາດຫັກລ້າງໄດ້ງ່າຍ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ຍິງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມາຣະໂກກຳລັງເວົ້າຄວາມຈິງ. ໃນວັນທະຫັມຊາວຍິວ ແລະໂຣມັນໃນສະຕະວັດທີນຶ່ງ, ຜູ້ຍິງບໍ່ໄດ້ຖືກຖືວ່າເປັນພະຍານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະປະຈັກພະຍານຂອງນາງບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນສານ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າມາຣະໂກໄດ້ປະດິດເຣື່ອງລາວຂອງລາວ, ລາວຈະບໍ່ມີພະຍານຄົນທຳອິດທີ່ເຫັນການພື້ນຄົນຊີວິດເປັນຜູ້ຍິງ! ແຕ່ມາຣະໂກບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານຂອງລາວເຊື່ອ. ລາວພຽງແຕ່ວາງຂໍ້ເທັດຈິງອອກມາ. ຜູ້ຍິງໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງເທດມາທາສົບຂອງພຣະເຢຊູ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ກ່ອນວັນຊະບາໂຕເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນສຸກກ່ອນໜ້ານີ້ ເມື່ອພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ. ຕາມທາງ, ອີງຕາມຂໍ້ທີ 3, ຜູ້ຍິງກຳລັງສົງສັຍວ່າພວກເຂົາຈະກຶ່ງຫິນໜັກທີ່ບິດອຸບໂມງໄດ້ແນວໃດ. ອີກເທື່ອນຶ່ງ, ນັກຂຽນທີ່ແຕ່ງເຣື່ອງຈະຂຽນມັນໃຫ້ໜ້າເຊື່ອຖືຫຼາຍຂຶ້ນ. ພວກເຂົາຈະເອົາຜູ້ຊາຍມານຳເພື່ອຍົກຂອງໜັກ, ຫຼືຈະມີຄຳອະທິບາຍວ່າຫິນໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍແນວໃດ, ຫຼືມັນຈະບໍ່ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງເລີຍ. ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ຂໍ້ທີ 4 ພຽງແຕ່ກ່າວວ່າຫິນນັ້ນ "ໄດ້ຖືກກຶ່ງອອກໄປແລ້ວ." ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງ, ພວກຜູ້ຍິງໄດ້ພົບກັບຊາຍໜຸ່ມຄົນນຶ່ງນຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາ. ໃນມາຣະໂກ 16:6, ທູດສວັນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຍິງວ່າ, "ຢ່າຕົກໃຈ.. ເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາພຣະເຢຊູແຫ່ງນາຊາເຮັດ, ຜູ້ທີ່ຖືກຄຶງ. ພຣະອົງໄດ້ພື້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ! ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້." ນີ້ແມ່ນລາຍລະອຽດນຶ່ງທີ່ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າທີ່ສົງສັຍທີ່ສຸດກໍບໍ່ສາມາດໂຕ້ຖຽງໄດ້: ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ອີງຕາມມັດທາຍ 28:13. ແຕ່ການເຊື່ອແບບນັ້ນຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຈົ້າເຊື່ອວ່າທະຫານໂຣມັນນອນຫຼັບໄປໃນໜ້າທີ່ຍາມ (ເປັນການກະທຳຜິດທີ່ມີໂຫດປະຫານຊີວິດ) ແຕ່ມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອບອກກ່ຽວກັບມັນ. ເຈົ້າສາມາດອ້າງວ່າຜູ້ຍິງໄດ້ໄປອຸບໂມງຜິດ. ແຕ່ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າມີ "ອຸບໂມງທີ່ຖືກຕ້ອງ" ຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນນຶ່ງທີ່ຈະຖືກພົບເຫັນພາຍໃນສອງສາມມື້, ຖ້າບໍ່ແມ່ນຊົ່ວໂມງ. ພວກເຮົາຍັງມີພຽງບົດສລຸບດຽວເທົ່ານັ້ນ: ພຣະອົງໄດ້ພື້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ!

ການພື້ນຄົນຊີວິດມີຜົນກະທົບແນວໃດຕໍ່ວິທີທີ່ພວກເຮົາຄິດກ່ຽວກັບຊີວິດ, ຄວາມຕາຍ, ແລະນິ້ລັນດອນ?

2. 1 ໂກຣິນໂທ 15:1-4

1 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂໍແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຄຳນຶ່ງເຖິງຂ່າວປະເສີດທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຍອມຮັບເອົາໄວ້ແລະຕັ້ງຢູ່ໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນ 2. ແລະຊຶ່ງເປັນເຫດທີ່ກຳລັງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ພື້ນ ຖ້າພວກເຈົ້າຍັງຍຶດຖືຂໍ້ຄວາມທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດເປັນຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກເຈົ້ານັ້ນ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ພວກເຈົ້າຫາກເຊື່ອຢ່າງບໍ່ຈິງໃຈ 3. ເຣື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ເຮົາໄດ້ມອບໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນເຣື່ອງສຳຄັນທີ່ສຸດຄືວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງວາຍພຣະຊົນແທນຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາທັງຫລາຍຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີ 4. ແລະຊົງຖືກວາງໄວ້ ແລ້ວວັນຖ້ວນສາມໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຂຶ້ນມາ ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີນັ້ນ

ເຈົ້າຮູ້ສຶກແນວໃດເມື່ອເຈົ້າຄິດວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອບາບຂອງເຈົ້າ?

ຖ້າມີຄົນຖາມເຈົ້າວ່າ, "ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ຕ້ອງຮູ້ກ່ຽວກັບຂ່າວປະເສີດແມ່ນຫຍັງ?" ເຈົ້າຈະເວົ້າແນວໃດ? ມີຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່ເຈົ້າສາມາດເວົ້າໄດ້. ເຈົ້າສາມາດເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ວິທີທີ່ພຣະອົງສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງ. ເຈົ້າສາມາດເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະສາລະພາບບາບຂອງເຈົ້າ ແລະກັບໃຈ. ເຈົ້າສາມາດໃຫ້ປະຈັກພະຍານກ່ຽວກັບວິທີທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ທັງໝົດນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ດີ ແລະຈຳເປັນ. ແຕ່ບໍ່ມີອັນໃດໃນນັ້ນລວມເຖິງສິ່ງທີ່ໄປໂລກກ່າວວ່າ "ສຳຄັນທີ່ສຸດ" ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບຂ່າວປະເສີດ (ຂໍ້ 3). ເຈົ້າເຫັນບໍ່, ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕັດສິນໃຈດ້ວຍຕົວເອງວ່າສິ່ງໃດສຳຄັນທີ່ສຸດ. ພຣະຄໍາພີໄດ້ບອກພວກເຮົາແລ້ວ. ມີສາມອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງຂ່າວປະເສີດທີ່ໄປໂລໄດ້ເນັ້ນໜັກໃນຂໍ້ທີ 3-4:

1. ຕຳແໜ່ງ. ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພິຈາລະນາຕຳແໜ່ງທີ່ໄປໂລໄຊ້ສຳລັບພຣະເຢຊູ: "ພຣະຄຣິດ" (ຂໍ້ 3). ຄຳວ່າ "ພຣະຄຣິດ" ມາຈາກພາສາ ກຣີກ ຄຣິສໂຕດສ໌ "Christos" ໝາຍເຖິງ "ຜູ້ຖືກເຈີມ." ຕຳແໜ່ງນີ້ມີຄວາມໝາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບທັງຊາວຍິວແລະຊາວ

ກຣິກ. ສຳລັບຊາວຢິວ, ມັນໝາຍເຖິງພຣະເມຊີອາທີ່ລໍຄອຍມາດົນນານທີ່ໄດ້ບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າໃນພຣະຄຳພິພາກພາສາເຮັບເຮີ. ເຊັ່ນ
 ໃນເມືອງໂກຣິນໂທ, ການຮັບຮູ້ພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄຣິດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນການປະກາດທີ່ກ້າຫານທີ່ທ້າທາຍອຳນາດຂອງຈັກກະພັດໂຣມັນ,
 ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ກາຍຊາ. ຊາວຄຣິສະຕຽນໃນຕົ້ນໆໄດ້ຍືນຍັນຄວາມຈິງຮັກພັກດີສູງສຸດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະເຢ
 ຊູ, ເຊິ່ງເປັນທ່າທີ່ຮຸນແຮງໃນວັດທະນະທັມທີ່ຄາດຫວັງຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ຈັກກະພັດ. **2. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ.** ໂປໂລໄດ້ອ້ອນວອນເຖິງ "ພຣະ
 ຄຳພິ" ສອງຄັ້ງໃນຂໍ້ທີ 3-4, ເຊິ່ງສະແດງເຖິງການເພິ່ງພາອາສັຍສິດອຳນາດຂອງພຣະຄຳພິໃຫ້ເປັນສູນກາງຂອງຄວາມເຊື່ອຄຣິສະ
 ຕຽນ. ໂດຍການວາງພື້ນຖານການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະຄຳພິ, ໂປໂລໄດ້ເນັ້ນໜັກວ່າເຫດການ
 ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍສວັນເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງແຜນການໄຖ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ລາວອາດຈະຄິດເຖິງເພງສັຣເສີນແກ່ພຣະເມຊີອາເຊັ່ນ:
 ເພງສັຣເສີນບົດ 16 ແລະ 22, ຄຽງຄູ່ກັບຂໍ້ຄວາມຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ທຸກທໍລະມານໃນເອຊາຢາ, ໂດຍສະເພາະເອຊາຢາ 52:13-53:12.
 ພຣະຄຳພິເດີມເຕັມໄປດ້ວຍຄຳທຳນວາຍ, ການອ້າງອີງ, ແລະສັນຍາລັກທີ່ຊີ້ບອກເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນ, ການຝັງສົບ, ແລະການພື້ນ
 ຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ. ຈັດສ໌ ມັກແດວ Josh McDowell, ໃນຫຼັກຖານທີ່ຕ້ອງການຄຳຕັດສິນ, ຄາດຄະເນວ່າຄຳທຳນວາຍໃນ
 ພຣະຄຳພິເດີມຫຼາຍກວ່າສາມຮ້ອຍຄຳພົບຄວາມສຳເລັດໃນພຣະເຢຊູ.¹ **3. ຂໍ້ຄວາມ.** ຂໍ້ຄວາມຫຼັກຄືວ່າພຣະເຢຊູມີຊີວິດຢູ່, ສິ້ນພຣະ
 ຊົນ, ຖືກຝັງ, ແລະພື້ນຄືນຊີວິດໃນມື້ທີສາມ. ຄຳອະທິບາຍທີ່ສົມບູນຂອງຂ່າວປະເສີດຕ້ອງປະກອບດ້ວຍອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້. ໃນພຣະ
 ທັມກິຈການ, ຄຳເທສນາທີ່ສຳຄັນຫຼາຍບົດເນັ້ນໜັກຂໍ້ຄວາມນີ້: (1) ຄຳເທສນາຂອງເປໂຕໃນວັນເພິ່ນເຕຄໍສະເຕ (ກິຈການ 2:14-36)
 (2) ຄຳເທສນາຂອງເປໂຕຕໍ່ຊາວອິສຣາເອັນ (ກິຈການ 3:12-26) (3) ຄຳເທສນາຄັ້ງທີສອງຂອງເປໂຕ (ກິຈການ 4:8-12) (4)
 ຄຳເທສນາຂອງເປໂຕຕໍ່ໜ້າຜູ້ນຳຊາວຢິວ (ກິຈການ 4:8-12) (5) ຄຳປາສັຍຂອງສະເຕຟາໂນຕໍ່ໜ້າສານຊັນເຮດຣິນ (ກິຈການ 7:2-
 53) (6) ຄຳເທສນາຂອງໂປໂລໃນເມືອງອັນຕີໂອເຊັງຂອງປີຊີດຽນ (ກິຈການ 13:16-41) (7) ຄຳປາສັຍຂອງໂປໂລໃນກຸງອາແຖນ
 (ກິຈການ 17:22-31) ນອກຈາກນັ້ນ, ໂປໂລໄດ້ປຶກສາຄວາມເຊື່ອຂອງລາວຫຼາຍຄັ້ງຕໍ່ໜ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ສາສນາ ຫຼືອຳນາດການປົກ
 ຄອງ (ກິຈການ 22:1-22; 23:1-6; 24:10-27; 25:1-12; 26:1-32). ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ, ການສິ້ນພຣະຊົນ, ການຝັງສົບ, ແລະ
 ການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ຂໍ້ຄວາມຂອງລາວ. ຖ້າພຣະຄຣິດເປັນພຽງນິທານ, ພຣະອົງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃຜໄດ້.
 ຖ້າພຣະອົງເປັນພຽງອາຈານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ພວກເຮົາອາດຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນຊີວິດນີ້ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງສຳ
 ລັບນິລັນດອນ. ຖ້າບໍ່ມີການສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອໄຖ່ບາບຂອງພຣະອົງ, ບາບຂອງພວກເຮົາຈະຍັງຄົງຢູ່. ຖ້າບໍ່ມີການພື້ນຄືນຊີວິດ, ຜູ້ທີ່ໄວ້
 ວາງໃຈໃນພຣະອົງກໍຈະສູນເສັງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ພຣະຄຣິດບໍ່ແມ່ນນິທານ. ພຣະອົງມີຊີວິດຢູ່, ໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອບາບຂອງ
 ພວກເຮົາ, ຖືກຝັງ, ແລະພື້ນຄືນຊີວິດອີກຄັ້ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຍິດໝັ້ນຄວາມຫວັງໄວ້ຕລອດໄປ.

ເປັນຫຍັງການພື້ນຄືນຊີວິດຈຶ່ງເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງຂ່າວປະເສີດ?

3. 1 ໂກຣິນໂທ 15:20-22

20. ແຕ່ທີ່ຈິງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນພຣະຊົນແລ້ວ ແລະຊົງເປັນຜົນແຮກໃນພວກຄົນທີ່ລ່ວງຫລັບໄປແລ້ວນັ້ນ 21. ເພາະ
 ວ່າຄວາມຕາຍໄດ້ມີມາທາງມະນຸດສັນໃດ ການຄືນມາຈາກຕາຍກໍມີມາທາງມະນຸດສັນນັ້ນ 22. ດ້ວຍວ່າຄົນທັງປວງໄດ້ຕາຍເພາະກ່ຽວ
 ເນື່ອງກັບອາດາມສັນໃດ ຄົນທັງປວງກໍຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ

ໃນລະບຽບເລວີ ບົດ 23, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳສະເພາະແກ່ຊາວອິສຣາເອັນກ່ຽວກັບວິທີການສເລີມສລອງເທສການເກັບ
 ກ່ຽວ. ມັນຈະຖືກສລອງໃນມື້ຫຼັງຈາກວັນຊະບາໂຕໃນອາທິດຫຼັງຈາກປັສຄາ. ເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງ, ໃນວັນອາທິດແຫ່ງການພື້ນຄືນພຣະຊົນ.
 ແນວຄວາມຄິດແມ່ນວ່າຊາວກະສິກອນຈະນຳເອົາເຂົ້າເມັດທຳອິດທີ່ເກັບກ່ຽວໄດ້ (ປົກກະຕິແລ້ວແມ່ນເຂົ້າບເລ) ມາໃຫ້ປະໂລທິດຢູ່ທີ່ວິ
 ຫານ, ຜູ້ທີ່ຈະນຳຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ມັນເປັນການສະແດງຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພຣະເຈົ້າສຳລັບການສນອງອາ
 ຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະເປັນການສະແດງຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຍັງຈະມາເຖິງ. ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຄວາມຄຸ້ນເຄີຍຂອງ

ຜູ້ຊົມຊາວຢົວກັບເທສການນີ້ເພື່ອສອນກ່ຽວກັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ. ໃນຂໍ້ 20, ລາວໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູວ່າເປັນ "ຜົນທໍາອິດຂອງຜູ້ທີ່ນອນຫຼັບໄປ." ໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບທີ່ເທສການຜົນທໍາອິດສະແດງທັງຄວາມກະຕັນຍູແລະຄວາມຄາດຫວັງ, ຄຣິສະຕຽນສາມາດຮູ້ສຶກຂອບໃຈທີ່ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູເປັນການຊົມລົດຊາດລ່ວງໜ້າຂອງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງເຮົາທຸກຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ("ນອນຫຼັບໄປ"). ໃນຕອນທ້າຍຂອງປວັດສາດ, ທຸກຄົນຈະໄດ້ປະສົບກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງເຂົາ. ທັງຄົນຊອບທັມແລະຄົນທີ່ບໍ່ຊອບທັມຈະຖືກຍົກຂຶ້ນມາເພື່ອປະເຊີນກັບການພິພາກສາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໃນໂຍຮັນ 5:28-29 ວ່າ: "ຢ່າປາດໃຈໃນຂໍ້ນີ້ ເພາະໃກ້ຈະເຖິງເວລາທີ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຊຸມຝັງສົບຈະໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງ. ແລະຈະໄດ້ອອກມາ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດການດີກໍຄືນສູ່ຊີວິດ ແລະບັນດາຜູ້ເຮັດການຊົ່ວກໍຄືນສູ່ການພິພາກສາ." ເຊັ່ນດຽວກັບເທສການເກັບກ່ຽວຜົນທໍາອິດທີ່ສະແດງຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການເກັບກ່ຽວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຈະມາເຖິງ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດຄາດວ່າຈະມີການຟື້ນຄືນຊີວິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງມະນຸດທັງໝົດດຽວນີ້, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປເບິ່ງທິສດີທາງທິສດີ. ເຈົ້າອາດຈະສົງສັຍວ່າອາດາມມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບວັນອາທິດອິສເຕີ. ຫຼັງຈາກທີ່ທັງໝົດ, ໃນທີ່ນີ້ພວກເຮົາກໍາລັງພາຍາມຄິດອອກວ່າເປັນຫຍັງໂປໂລຈິ່ງຍົກອາດາມຂຶ້ນມາຢ່າງກະທັນຫັນໃນການສົນທະນາກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ. ມີຄໍາສອນທີ່ສັບສົນໃນຄຣິສຕະສາສນາທີ່ເອີ້ນວ່າ "ສູນກາງ" ທິສດີຂອງການໄຖ່ບາບແທນ. ດັ່ງນັ້ນ, ໂປໂລໄດ້ໂຕ້ຖຽງວ່າອາດາມເປັນຕົວແທນຂອງມະນຸດທີ່ມີບາບທັງໝົດ. ເມື່ອອາດາມເລືອກທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າໂດຍການກິນໝາກໄມ້ຕ້ອງຫ້າມ, ມັນໄດ້ນໍາເອົາບາບເຂົ້າມາໃນໂລກ. ການກະທໍານີ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ທຸກຄົນ, ເຮັດໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນເກີດມາພ້ອມກັບແນວໂນ້ມທີ່ຈະເຮັດບາບ. ອາດາມໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນຕົວແທນຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕົວແທນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ. ເພາະວ່າ "ໃນອາດາມທຸກຄົນຕາຍ" (1 ໂກຣິນໂທ 15:22). ແຕ່ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ຕົວແທນໃໝ່ແກ່ພວກເຮົາ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະລະພຣະອົງເອງເປັນຕົວແທນເພື່ອຮັບເອົາການລົງໂທດຂອງພວກເຮົາ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ສ້າງວິທີທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍ ແລະຟື້ນຟູສາຍພົວພັນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກກັບພຣະເຈົ້າ.

ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ຄວາມຫວັງແນວໃດແກ່ເຈົ້າ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ມື້ນີ້ເຈົ້າມີໂອກາດທີ່ຈະຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດທີ່ມີໃຫ້ເຈົ້າຍ້ອນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ.
- ສ່ວນຕົວ.** ຄິດເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູໃນຊີວິດສ່ວນຕົວຂອງເຈົ້າ. ໃຊ້ເວລາເພື່ອຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສໍາລັບຄວາມຮັກແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າຜ່ານພຣະເຢຊູ, ທ່ານມີຄວາມຫວັງສໍາລັບຊີວິດນິລັນດອນ.
- ໃນກຸ່ມວົງຂອງເຈົ້າ.** ແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມຂອງການຟື້ນຄືນຊີວິດກັບໝູ່ເພື່ອນ ຫຼືຄອບຄົວ. ມີການສົນທະນາກ່ຽວກັບຄວາມສໍາຄັນຂອງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດຕໍ່ການໃຫ້ອະພິຍ ແລະການເລີ້ມຕົ້ນໃໝ່. ພິຈາລະນາເຊີນຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງມາຮ່ວມກັບທ່ານສໍາລັບການຮັບໃຊ້ຄຣິສຕະຈັກ ຫຼືການສຶກສາພຣະຄໍາພີ.
- ໃນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ.** ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສຶກສາດ້ານທິສດີທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ. ມັນມີອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບບາບ, ພຣະຄຸນ, ແລະການໄຖ່. ເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມສຶກສາ ຫຼືເຂົ້າຮຽນເພື່ອສະແດງ ແລະປົກປ້ອງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ຕຽມຕົວເອງໃຫ້ພ້ອມເພື່ອສົນທະນາແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບກັບຄົນອື່ນ.

ອຸປະຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA